

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 349/2014
24.04.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног В.Ј., због продуженог кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног В.Ј., адвоката С.Ђ., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.2954/13 од 27.11.2013. године, у седници већа одржаној дана 24.04.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног В.Ј., поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.2954/13 од 27.11.2013. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.2954/13 од 27.11.2013. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Нишу, оптуженог В.Ј. и његовог браниоца адвоката С.Ђ., а пресуда Основног суда у Нишу К бр.245/10 од 24.11.2011. године, потврђена.

Против напред наведене правноснажне пресуде захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног В.Ј., адвокат С.Ђ., због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4. у вези са чланом 37. став 1. тачка 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијану пресуду и предмет врати истом суду на поновно одлучивање.

Разматрајући захтев за заштиту законитости, на седници већа одржаној сходно одредбама члана 486. и 487. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер

веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног В.Ј. је неоснован.

У захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног В.Ј. наводи да је у овом кривичном поступку раније била донета другостепена пресуда, коју је Врховни касациони суд пресудом Кзз 87/2013 од 05.09.2013. године укинуо, јер истом није одлучено о благовременој жалби браниоца окривљеног и на седницу већа другостепеног суда, нису били позвани окривљени и његов бранилац, чиме је повређен закон на штету окривљеног и предмет је враћен истом суду на поновно одлучивање. У захтеву се даље наводи, да је приликом поновног одлучивања, приликом доношења другостепене пресуде, веће Апелационог суда у Нишу било састављено од судија које су учествовале и у доношењу пресуде која је укинута пресудом Врховног суда Србије, а на који начин је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4. у вези члана 37. став 1. тачка 4. ЗКП на штету окривљеног В.Ј., јер су те судије морале бити изузете од вршења судијске дужности.

Из списка предмета произилази да је пресудом Врховног касационог суда Кзз 87/2013 од 05.09.2013. године уважен захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 628/13 од 23.07.2013. године као основан па је укинута правноснажна пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.2177/12 од 27.03.2013. године и предмет враћен Апелационом суду у Нишу на поновно одлучивање. Оваква одлука је донета јер другостепеном пресудом није одлучено о благовременој жалби браниоца окривљеног В.Ј. адвоката С.Ђ., чиме је повређена одредба члана 385. став 3. ЗКП, а о седници већа другостепеног суда, приликом доношења наведене пресуде није био обавештен окривљени и његов бранилац, чиме је повређена одредба члана 375. став 1. ЗКП и учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. ЗКП на штету окривљеног В.Ј.

Из списка предмета произилази да је пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.2177/12 од 27.03.2013. године (која је укинута пресудом Врховног касационог суда Кзз 87/2013 од 05.09.2013.године) донета у већу састављеном од судија З.П., као председника већа, М.Ђ. и С.С., као чланова већа, а да је пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.2954/13 од 27.11.2013. године, против које је поднет захтев за заштиту законитости, донета у већу састављеном од судија З.П., као председника већа, С.С. и Ј.Ј., као чланова већа.

Одредбом члана 37. став 1. тачка 4. ЗКП прописано је да ће судија или судија поротник бити изузет од судијске дужности у одређеном предмету ако је у истом предмету поступао као судија за претходни поступак или је одлучивао о потврђивању оптужнице или је учествовао у доношењу мериторне одлуке о оптужби која се побија жалбом или ванредним правним леком или је учествовао у поступку као тужилац, бранилац, законски заступник или пуномоћник оштећеног,

односно тужиоца, или је саслушан као сведок или као вештак, ако овим закоником није другачије прописано.

Имајући у виду да је пресудом Врховног касационог суда Кзз 87/2013 од 05.09.2013. године пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.2177/12 од 27.03.2013. године укинута због тога што није одлучено о благовременој жалби браниоца окривљеног, већ само о жалби Основног јавног тужиоца и окривљеног В.Ј., и зато што окривљени и његов бранилац нису обавештени о седници већа другостепеног суда, по налажењу Врховног касационог суда, неосновано се захтевом за заштиту законитости указује да је учешћем истих судија у поновном поступку у коме је одлучено и о жалби браниоца окривљеног В.Ј., повређен члан 37. став 1. тачка 4. ЗКП и учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4. ЗКП.

Ово стога што је разлог за изузеће судије прописан чланом 37. став 1. тачка 4. ЗКП, између осталих, да је судија учествовао у доношењу мериторне одлуке о оптужби која се побија жалбом, а што у овој конкретној ситуацији није случај. Наиме, судије које су ушле у састав већа које је донело пресуду против које је захтев за заштиту законитости поднет, у истом предмету су раније одлучивале о жалбама окривљеног и Основног јавног тужиоца у Нишу, а не о оптужби која се побија жалбом, па не стоје разлози за њихово изузеће сходно члану 37. став 1. тачка 4. ЗКП, нити је њиховим учешћем у доношењу одлуке о свим изјављеним жалбама на првостепену пресуду у овом кривичном поступку, учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4. ЗКП, како се то неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног В.Ј. указује.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**